

[Stetter.]

Et sådant lægehuse er i realiteten en bygning, hvori der foregår en erhvervsmæssig indsats, men fordi lægehuse er noget forholdsvis nyt, er de ikke taget med i afskrivningsloven. Derfor fremlægger det konservative folkeparti forslag om, at lægehuse bliver afskrivningsberettigede. Der kan ikke fremføres nogen som helst saglige argumenter herimod, når man ser på listen over afskrivningsberettigede bygninger. Foruden alt, hvad der angår landbrug, fiskeri, håndværk, handel og industri, er der f. eks. biografer, forsamlingsbygninger, skoler og alderdoms- og plejehjem.

Det væsentligste for vort parti er, at vi med dette forslag imødekommer ønskerne om at nedbringe de offentlige udgifter uden at ned sætte befolkningens naturlige krav om betryggende service.

Vi anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Pedersen) (V):

Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

Lovforslaget er identisk med lovforslag nr. 258 af 20. maj 1976 om ændring af lov om særlig indkomstskat, se bemærkningerne til lovforslaget.

Kort efter venstre regerings tiltræden i december 1973 fremsatte regeringen den 8. marts 1974 forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat med det formål at lette beskatningen for almindelige handler. Dette forslag kunne ikke samle et flertal under venstre regeringen.

Da problemerne omkring kapitalvindings skatten imidlertid var meget byrdefulde, besluttede venstre at indgå en aftale med socialdemokratiet om en ændring af loven.

Siden vedtagelsen af ændringen den 16. maj 1975, der løste en del af problemerne i forbindelse med handel af fast ejendom, har der været visse uoverensstemmelser mellem venstre og regeringen om, hvilke følgelove og cirkulærer der i den anledning skulle vedtages og udstedes, især dem, der vedrører familiehandler.

Efter længere tids forhandling er det imidlertid ikke lykkedes at komme til enighed.

Derfor har venstre besluttet at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat.

Forslaget bygger på ejendomsprisindeksen for de forskellige typer af handler, som finder sted. Indeksen følger de enkelte vurderingskredse, hvorved man opnår en bedre dækning for de ejendomme, der ligger i egne af landet, hvor 1965-vurderingen var uforholdsmæssig lav.

Herigennem sikres, at prisudviklingen ikke løber fra loven og dermed bevirker, at almindelige ejendomshandler skal belastes med særlig indkomstskat.

For de personer, der har handlet efter reglerne, som blev vedtaget den 16. maj 1975, skal det ifølge nærværende lovforslag sikres, at de kan få deres sag behandlet efter de nye regler.

Det er for venstre afgørende at få forslaget fremmet, idet denne usikkerhed omkring beskatningsformen har fået generationsskiftet, særlig i landbruget, til at stagnere. Det kan let forme sig sådan, at det merprovenu, som det nuværende forslag giver staten, modsvares af et betydeligt produktionsnedslag i landbruget.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Brixtofte) (V):

Hermed skal jeg tillade mig at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Kontantvurdering).

Formålet med dette lovforslag er at indføre et mere retfærdigt vurderingsprincip. I dag skal vurderingen ske under hensyntagen til prioriteringen, og det betyder, at kurstab regnes med. Det betyder, at den offentlige vurdering angiver et beløb, der er langt højere end det beløb, der kunne indbringes ved kontant salg. Vurdering af fast ejendom adskiller sig hermed fra den værdiansættelse, der finder sted i forbindelse med opgørelsen af f. eks. den skattepligtige formue, når det drejer sig om obligationer og andre værdipapirer.

Forslaget går ud på at indføre en kontantvurdering for faste ejendomme allerede fra den kommende 16. almindelige vurdering, således at vurderingerne ikke mere skal være afhængige af udsving i kurser, rentens højde eller ændringer i betalings sædvaner.

Tidspunktet for indførelse af kontantvurdering vil være det rigtige nu. Vi står nemlig over for en kommende 16. almindelig vurdering, der kan betyde meget voldsomme stigninger i vurderinger af enfamiliehus, ejerlejligheder og landbrugsejendomme. Et enfamiliehus

[Brixtofte.]

skønnes således at stige med 59 pct. i forhold til den 15. almindelige vurdering, en ejerlejlighed med 60 pct. og en landbrugsejendom med 90 pct. Hvis det ikke lykkes på anden måde at neutralisere virkningerne for boligudgiften og ejendomsskatter af disse stigninger, vil dette lovforslags gennemførelse i hvert fald sikre, at stigningerne i vurderingerne ikke bliver nær så store. Da vi er midt i en periode, hvor alle skridt i retning af at bekæmpe inflationen er påkrævet, vil tidspunktet for indførelse af konstantvurdering derfor være det rigtige nu. Venstre og det konservative folkeparti håber derfor, at der denne gang kan dannes et flertal, der sikrer lovforslaget vedtagelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Stetter) (KF):

Jeg skal herved fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Lettelse i beskatningen af fortjeneste ved salg af aktier)*.

Forslagsstillerne er opmærksomme på, at folketinget i juni 1976 gennemførte en lettelse i henhold til lov nr. 326 af 10. juni 1976, lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Goodwill-aktier og andelsboliger m. v.), men finder denne lettelse ganske utilstrækkelig.

Ordføreren for forslagsstillerne (Brixtofte) (V):

Jeg skal hermed på forslagsstillernes vegne fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om indskud på etableringskonto*.

Ifølge de gældende regler i lov om indskud på etableringskonto er det en betingelse for at kunne anvende lovens skattebegunstigende ordninger, at skatteyderen har bopæl i Danmark. En skatteyder, der opgiver sin bopæl og midlertidigt tager ophold i udlandet, f. eks. for at uddanne sig som u-landsfrivillig, eller tager ud for at tjene penge til at etablere sig, bliver efter den gældende ordning indkomstskattepligtig af de allerede indbetalte midler.

En ung mand eller kvinde på 20 år, som f. eks. tager til udlandet med videreuddannelse for øje, vil, selv om han eller hun har opsparet 4.500 kroner på en etableringskonto det ene år og 9.000 kroner det næste år, såfremt han eller hun opgiver sin bopæl herhjemme, blive indkomstskattepligtig af disse beløb, selv om den pågældende to år senere agter at vende hjem for at etablere sig. Dette betyder en helt urimelig stavnsbinding af unge, der som led i deres

bestræbelser på at kunne etablere sig tager midlertidigt ophold i et andet land.

De gældende bestemmelser harmonerer heller ikke med de etablerede ordninger med et fælles arbejdsmarked inden for Norden og EF-landene. Det er derfor meget magtpåliggende, at den gældende lovs § 11, stk. 2, ændres således, at den unge bevarer sin ret under midlertidigt ophold i udlandet. Er der tale om, at den pågældende definitivt tager ophold i et andet land, skal de gældende regler i § 11, stk. 2, fortsat være gældende.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Peder- sen) (V):

Jeg skal hermed på venstres vegne fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Op- hævelse af beskatningen af produktionsjord til amtskommunen)*.

Lovforslaget har til hensigt at fritage produktionsjord for beskatning til amtskommunen.

Venstre finder denne form for beskatning forældet og behæftet med en række uheldige samfundsmæssige konsekvenser.

Jordskat er en af de ældst kendte former for skat. I en tid, hvor det administrative apparat var væsentlig mindre udviklet, og hvor så godt som al indkomstdannelse var knyttet til jord, havde det sine åbenbare fordele at benytte jordværdien som beskatningsgrundlag.

I et moderne samfund virker skat på produktionsjord uheldig. Skat på jord giver en konkurrencemæssigt forringet stilling for de erhverv, der er afhængige af dette produktionsmiddel. Specielt virker skat på produktionsjord uheldig over for den fælles landbrugspolitik i EF, hvor målet er lige konkurrencevilkår.

Det skal præciseres, at venstre finder, at erhvervslivets faste skatter i højere grad bør afløses af afgifter, som virksomhederne ved hensigtsmæssige produktionsomlægninger kan rationalisere sig ud af. Faste skatter, der som regel udelukkende er af fiskal karakter, virker omkostningsforøgende. Nærværende lovforslag skal derfor ses som et led i bestræbelserne på at begrænse omkostningerne.

Venstre agter ud fra de samme motiver i denne folketingssamling at fremkomme med forslag om en tilsvarende aftrapning af kommunernes ret til at opkræve dækningsafgift af forskelsværdien for erhvervsbygninger i byerhvervene.